

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532322960/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Paa Pladsen *Marles* er, og Kredsen drage
Nu Secundanterne foruden Ord;
Derpaa de Plads bag begge *Kæmper* tage,
Hvis *Kaarder* som et Lyn af *Skeden* foer.
Den ene Fod som fast i Jorden groer,
Den anden iler fremad og tilbage;
Den venstre Haand i Luften begge holder,
Den hoire, *Kaarden* svingende, dem *Skjold* er.

Liig glatte *Slanger*, der i Sandet leger,
Og skilles nu, og nu sig slynge fast
Omkring hinanden – saa, i flygtig *Hast*.
Om *Marle's* *Kaarde* *Charles's* sig bevæger.
Den krydser gennem Luften tusind *Streger*,
Og *flammende*, som vilde *Øiekast*,
Sit Maal den søger, ledende kun lidt –
Beslutning med *Udførelsen* er eet.

Men kold som Stenen *Marles* staaer, parerer
Med Sikkerhed og *Fashed* hvert et *Stod*.
Med lette *Finter* *Charles* han fixerer,
Naar dennes *Kaarde* frem til *Udfald* brød.
Og skjøndt det er en *Kamp* paa *Liv* og *Død*,
Med spotske *Smil* han *Luen* dog formerer –
Men i sin *Skulder* samme *Øieblik*
Af *Charles's* *Kaardespids'* et *Saar* han fik.

Dog stod han rolig; men som *Natten* sort
Hans *Aasyn* blev. I *Øiet* lyste *Flammen*
Af *Dødens* *Lyn*, som *Hævnen* slynger sammen.
Dog stod han rolig – *Kampen* varer fort;
Men meer forsigtig gjort ved *Syn* af *Skrammen*.
Han bøier *Armen* og ta'er *Kaarden* kort.
Med samme *Lethed* han igjen parerer,
Med samme *Smil* han *Charles* irriterer.